

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 17.01.2017

Tytuł: Czasowniki modalne w przeszłości (past modals)

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Wstęp

Tak samo, jak o teraźniejszości i przyszłości, możemy też snuć przypuszczenia o przeszłości. Bardzo pomocne są w tym czasowniki modalne, dzięki którym możemy określić stopień pewności, że coś się wydarzyło lub nie.

Większość czasowników modalnych tworzy formę przeszłą poprzez dodanie **have** oraz **trzeciej formy**, czyli wzór wygląda tak:

czasownik modalny w przeszłości = czasownik modalny + have + III forma

Np.:

She might have forgotten about our meeting.

He can't have forgotten about our meeting.

Might they have forgotten about our meeting?

Wyjątkami będą czasowniki **could**, który jest bezpośrednio formą przeszłą czasownika **can**, oraz czasownik **need**, który działa na dwa sposoby (o tym w dalszej części artykułu).

W niniejszym tekście zajmę się czasownikami: **could**, **could have**, **may have**, **might have**, **had to**, **must have**, **can't have**, oraz **need**.

Could

Jak wyżej, jest to bezpośrednio forma przeszła czasownika **can**. Jeśli posiadaliśmy jakąś **umiejętność w przeszłości**, np. dzieciństwie, lub mogliśmy coś zrobić ze względu na **przyzwolenie**, użyjemy **could**.

When I was a child I couldn't watch TV in the evening.

When I was a child I could run faster than now.

Could have, may have, might have

Używane wtedy, gdy mówimy o sytuacji, w której była możliwość zrobienia czegoś, ale tego nie zrobiliśmy, lub nie pamiętamy, czy to zrobiliśmy, czyli snujemy **przypuszczenia na temat**

przeszłości. Na przykład w sytuacji, gdy nie możemy znaleźć kluczy do domu i zastanawiamy się nad powodem. Może zostawiliśmy w drugiej kurtce, może zgubiliśmy po drodze do pracy, może nie wzięliśmy z domu i członek rodziny o tym nie wiedział? Różnica między *could have*, *may have* i *might have* polega tylko na mocy przypuszczenia. Na ile jesteśmy pewni, że coś się wydarzyło? *May* jest mocniejsze od *might*, a *could* jest porównywalne z *might*.

I can't find my keys. I may have left them at home. I could have lost them on my way to work. I might have put them to my other jacket.

Must have

Rozmawiamy o **czynnościach z przeszłości**, o których **jesteśmy (prawie) pewni**, że je zrobiliśmy, bo tak mówi nam doświadczenie, ale tego, że je zrobiliśmy już **nie pamiętamy**. Np. zawsze trzymamy dowód rejestracyjny w wewnętrznej kieszeni kurtki, ale wczoraj żona używała samochodu. Zatrzymuje nas policja, sięgamy do kieszeni, a tam dowodu nie ma. Szybka analiza sytuacji i oto wypowiadamy:

My wife must have taken it with her.

albo

My wife must have forgotten to give it back.

Had to

Bezpośrednia forma przeszła od *must* albo *have to*. Po prostu, wczoraj musiałem iść do sklepu i kupić mleko, zrobiłem to i o tym opowiadam:

Yesterday I had to go to the shops and buy some milk.

Uwaga! Czasownik ten zachowuje się jak każdy inny w czasie Past Simple, więc zdania przeczące i pytające tworzymy przy pomocy operatora *did*.

Yesterday I didn't have to go to the shops and buy some milk.

Did you have to go to the shops and buy some milk yesterday?

Can't have

Wyraża **zaskoczenie, niedowierzanie, niepewność**, że coś się wydarzyło. W głębi duszy chcielibyśmy, żeby coś nie miało miejsca, ale tak naprawdę zdajemy sobie sprawę, że rzeczywistości jest inna. Np. gdy pamiętamy o tym, żeby na bardzo ważny egzamin wziąć ze sobą kalkulator, ale zostawiamy go w domu i już na sali egzaminacyjnej nie możemy znaleźć w torbie, uświadomiamy sobie, że zapomnieliśmy, powiemy:

Oh no! I can't have left my calculator at home!

Need

Bardzo specyficzny czasownik. Zależnie od tego, co mówimy zachowuje się jak **modalny**, albo jak **normalny**. Rozróżnienie, na szczęście, jest bardzo proste.

Wyobraźmy sobie, że zorganizowaliśmy przyjęcie, na które potrzebowaliśmy trzy serniki. Kupiliśmy więc taką ilość i mówimy:

I didn't need to buy more cheesecake.

Ale jeśli wiedząc, że potrzebowaliśmy trzy serniki, kupiliśmy pięć i dwa zostały, powiemy:

I needn't have bought so much cheesecake.

Jak widać, w pierwszym przypadku czegoś nie potrzebowaliśmy i tego nie zrobiliśmy (czasownik „need” zachowuje się normalnie). a w drugim niepotrzebnie coś zrobiliśmy (czasownik „need” zachowuje się jak modalny).

Zakończenie

Ćwiczenie czasowników modalnych w przeszłości jest bardzo trudne. Wiele zależy od kontekstu, od tego, co chcemy powiedzieć, jakie emocje wyrazić. Myślę, że dobrym pomysłem jest pomyśleć o sytuacjach, w których wykorzystamy powyżej zaprezentowaną wiedzę. Warto również poszukać ich w artykułach, książkach, filmach i zastanowić się, dlaczego zostały tam użyte.